కామ్రేడ్ లెనిన్ శతవర్ధంతి సందర్భంగా...

లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక!

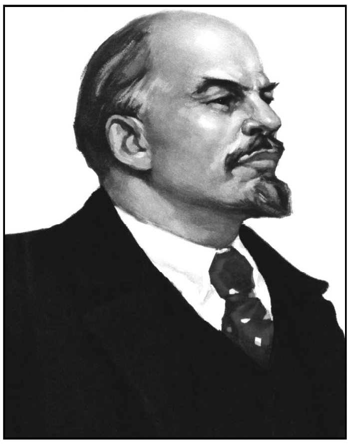

("లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక" అనేది, కామ్రేడ్ లెనిన్ 90వ జయంతి సందర్భంగా, నాటి ప్రపంచ కమ్యునిస్ట్ ఉద్యమం ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళ నేపథ్యంలో 'పెకింగ్ రివ్యూ' సంపాదక వర్గం1960లో ప్రచురించిన పత్రం.

ఒకవైపున లెనినిజం యొక్క విశిష్టతను పొగుడుతూ, దాని విప్లవ చేవని పల్చన చేసి, వర్గ పోరాట పంథాను దిగజార్చి, కార్మికవర్గ చైతన్యాన్ని పక్కదారి పట్టించే అవకాశవాద రివిజనిస్టు అవగాహనలను ఎత్తిచూపే పత్రం "పెకింగ్ రివ్యూ" పత్రికలో (1960 ఏప్రిల్ 26న) వెలువడింది. దీని రూపకర్తలు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పత్రిక 'రెడ్ ఫ్లాగ్' సంపాదకవర్గం. ఇది 1960లోనే, అంటే 63 సంవత్సరాల క్రితమే, తెలుగు భాషలోకి అనువాదమై కమ్యూనిస్టు శ్రేణులలో మౌలికమైన సైద్ధాంతిక ఆలోచనలను రేకెత్తించింది.

కామ్రేడ్ లెనిన్ శతవర్ధంతి (21 జనవరి 2024) సందర్భంగా 6 భాగాలుగా ఉన్న ఈ చారిత్రక పత్రాన్ని, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ శ్రేణులు అర్థం చేసుకుని నేటి పరిస్థితులకు అన్వయించుకుంటారని ఆశిస్తూ 'లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక!' పత్రంలోని నాల్గవ భాగాన్ని ఇపుడు అందిస్తున్నాం. చివరి రెండుభాగాలు వచ్చే సంచికలో ప్రచురితమౌతాయి.

– సంపాదకులు)

4

విదేశ వ్యవహారాల్లో సోషలిస్టు దేశాలు అవలంబించే శాంతి విధానాన్నీ, పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో శ్రామికవర్గమవలంబించే ఆంతరంగిక విధానాల్నీ ఆధునిక రివిజనిస్టులు గందరగోళ పరుస్తూ ఉంటారు. విభిన్న సామాజిక వ్యవస్థలకు చెందిన దేశాల మధ్య శాంతియుత సహజీవనమంటే అర్థం... పెట్టుబడిదారీ విధానం శాంతియుతంగా సోషలిజంలోకి మారేందుకవకాశ ముందనీ, బూర్జువావర్గం అధికారంలో ఉన్న దేశాల్లో శ్రామికులు వర్గ పోరాటాన్ని పరిత్యజించి బూర్జువా వర్గంతోను, సామ్రాజ్య వాదంతోను "శాంతియుతంగా సహకరించ"గల్గుతారనీ, శ్రామికవర్గం తదితర పీడితవర్గాలు తాము వర్గసమాజంలో జీవిస్తున్నామనే వాస్తవాన్ని మరచిపోవాలనీ – యీ విధంగా అర్థాలు చెబుతున్నారు. ఈ అభిప్రాయాలు మార్క్సిజం లెనినిజానికి పూర్తిగా భిన్నమైనట్టివి. సామ్రాజ్యవాదుల పెత్తనాన్ని కాపాడేందుకు, శ్రామికవర్గాన్ని, యితర కష్టజీవుల్ని శాశ్వతంగా పెట్టుబడిదారీ సంకెళ్ళలో బంధించి యుంచేందుకు మాత్రమే వారీ అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

వివిధ దేశాల మధ్య ఉండే శాంతియుత సహజీవనం వేరు; వివిధ దేశాల్లో సాగే ప్రజావిప్లవాలు వేరు. ఈ రెండూ ఒకటి కాదు; భిన్నమైన రెండు భావాలు, ఒకే విధమైన సమస్య కాదిది; రెండు విధాలైన సమస్య.

శాంతియుత సహజీవనం వివిధ దేశాల మధ్య సంబంధాలను తెలియజేస్తుంది. విప్లవమంటే, ఒక దేశంలో పీడింపబడే ప్రజలు పీడించే ఒక వర్గాన్ని కూలద్రోయడం: వలస, అర్థవలస దేశాల్లో అది విదేశీ దోపిడీదార్లను అనగా సామ్రాజ్య వాదులను కూలద్రోసే సమస్య. అక్టోబరు విప్లవానికి పూర్వం సోషలిస్టు, పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య శాంతియుత సహజీవన సమస్య ఉత్పన్నం కాలేదు. కారణమేమంటే, అప్పటికింకా సోషలిస్టు రాజ్యాలేర్పడలేదు. అయితే అప్పటికి శ్రామిక విప్లవానికి సంబంధించిన, జాతీయ విప్లవానికి సంబంధించిన సమస్యలున్నాయి. కారణమేమంటే, అనేక దేశాల ప్రజలు చాల కాలం క్రిందటే తమ పరిస్థితుల కనుగుణ్యంగా, తమ భవిష్యత్తును తాము నిర్మించుకొనేందుకు ఏదో ఒక తరహాకు చెందిన విప్లవాన్ని అభిమానిస్తూ వచ్చారు.

మనం మార్క్సిస్టు – లెనినిస్టులం. ఏ దేశంలో జరిగే విప్లవం ఆదేశం యొక్క సొంత విషయమని మనమెల్లప్పుడూ నమ్ముతాం. కార్మికవర్గం తన శక్తిమీదనే పూర్తిగా ఆధారపడి విముక్తిని సాధించు కోవాలనీ, ప్రతి దేశంలోని ప్రజలు తమ చైతన్యంమీద, తమ దేశంలోని విప్లవ పరిస్థితుల పరిపక్వత మీద ఆధారపడి తమ విముక్తిని సాధించుకోవాలనీ మనం మొదటి నుంచీ అభిప్రాయ పడుతున్నాం. విప్లవమనేది ఎగుమతి చేయబడే లేదా దిగుమతి చేయబడే సరకు కాదు. ఎవరూ కూడ ఇంకొక దేశంలో జరిగే ప్రజా విప్లవాన్ని ఆపలేరు: అలాగే "ధాన్యపు మొక్కలను పీకివేయడం ద్వారా వాటి పెంపుదలను ప్రోత్సహించడ"మెలా సాధ్యం కాదో, అలాగే యింకొక దేశంలో విప్లవాన్ని తీసుకురావడం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు.

1918 జూన్ మాసంలో లెనిన్ యిలా తెలియజేశారు :

"ఉత్తరువుల ద్వారా, ఒప్పందం ద్వారా ఇంకొక దేశంలో విప్లవాన్ని తీసుకురావచ్చునని అభిప్రాయపడేవారు కొందరున్నారు. వారు పిచ్చివారైనా అయివుండాలి, కవ్వించి రెచ్చగొట్టే శత్రు ఏజంట్లయినా అయియుండాలి. గత 12 సంవత్సరాల్లో మనం రెండు విప్లవాలను చూచాం. విప్లవాలను ఉత్తరువుల ద్వారా గాని, ఒప్పందాల ద్వారా గాని తీసుకురాలేమని మనకు తెలుసు. లక్షలాది ప్రజలు పాత పద్ధతుల్లో యిక జీవించడం సాధ్యంకాదని

ఒక నిర్ధారణకు వచ్చినప్పుడే విప్లవాలు జరుగుతాయి." ("మాస్కో ట్రేడ్ యూనియన్ల ఫ్యాక్టరీ కమిటీల నాల్గవ సమావేశం". సెలక్టెడ్ వర్క్స్ – ఇంటర్నేషనల్ పబ్లిషర్స్. న్యూయార్క్, 7వ సంపుటి, 414వ పేజీ).

రష్యా విప్లవ అనుభవమేకాక, చైనా విప్లవ అనుభవం కూడ యిందుకు తార్కాణం. చైనా ప్రజలు, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన అనేక విప్లవాలు జరిపారు. అవన్నీ విదేశాల ఉత్తర్వుల వల్ల, ఒప్పందాల వల్ల జరిగాయని సామ్రాజ్యవాదులు, అభివృద్ధి నిరోధకులు పిచ్చెత్తినవాళ్ళ మాదిరిగా కేకలు వేశారు. కానీ, మన విప్లవాలు విదేశాల నుంచి దిగుమతి కాలేదని, మన ప్రజలు పాతచైనా సమాజంలో జీవించడం ఇక అసాధ్యమని తెలుసుకోవడం వల్లనే, తాము కోరిన నూతన జీవితాన్ని నిర్మించుకోవాలన్న సంకల్పం వారిలో కలగడంవల్లనే విప్లవాలు వచ్చాయనీ ప్రపంచంలోని ప్రజలందరికీ తెలుసు.

ఒక సోషలిస్టు దేశం మీద సామ్రాజ్యవాదులు దురాక్రమణకు పూనుకొన్నప్పుడు ఆత్మరక్షణకై ఆ దేశం యుద్ధానికి దిగవలసి వస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు విదేశాల్లోని శత్రువును రూపు మాపడానికి తన సరిహద్దుల్ని కూడా దాటవలసి వస్తుంది. హిట్లరుకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన యుద్ధంలో సోవియట్ యూనియన్ యిలాగే చేసింది. అది న్యాయసమ్మతమేనా? తప్పకుండా న్యాయసమ్మతమే: అలా చేయటం చాలా అవసరం, అనివార్యమూను. కమ్యూనిస్టులు ఈ విషయంలో కొన్ని ఖచ్చితమైన సూత్రాలకు బద్ధులైయుంటారు. సామ్రాజ్యవాదులు దురాక్రమణ యుద్ధానికి దిగినప్పుడే సోషలిస్టు దేశాలిట్టి చర్యలకు పూనుకోవాలి. విదేశీ శత్రువు దురాక్రమణకు దిగనిపక్షంలో, సోషలిస్టు దేశాలు సరిహద్దుల ఆవలకు తమ సేనల్ని పంపవు; పంపడాని కనుమతించవు. సోషలిస్టు దేశాల సేనలు న్యాయం కొరకే పోరాడుతాయి. అందుచేత అవి విదేశీ శత్రువుపై ఎదురుదాడి చేయడానికి తమ సరిహద్దులను దాటి ఎక్కడికి వెళ్తే అక్కడ, ప్రజల మీద కొంత ప్రభావం సహజంగా పడుతుంది. అయినప్పటికీ, అట్టి ప్రాంతాల్లోను, దేశాల్లోను ప్రజావిప్లవాల ప్రాదుర్భావం, సోషలిజం స్థాపన అక్కడి ప్రజల నిశ్చయం మీదే ఆధారపడియుంటుంది.

విప్లవభావాల వ్యాప్తికి జాతుల సరిహద్దులు అడ్డంరావు. అయితే, ఆ భావాలు విప్లవకర ఫలితాలకు దారితీసేదీ, తీయనిదీ ఆ దేశ పరిస్థితుల పైన, ప్రజల కార్యాచరణ మీద ఆధారపడి యుంటుంది. ఈ విధంగా శ్రామిక విప్లవదశలోనే కాక, బూర్జువా విప్లవదశలో కూడా జరుగుతుంది. వివిధ దేశాల్లో బూర్జువా విప్లవాలు జరిగినప్పుడు ఆ వర్గం, రూసో వ్రాసిన "సోషల్ కాంట్రాక్టు"ను పవిత్ర గ్రంథంగా స్వీకరించింది. అదే విధంగా, అనేక దేశాల్లో విప్లవశ్రామికవర్గం మార్క్స్ వ్రాసిన "కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక," "పెట్టుబడి" అను గ్రంథాలనూ, లెనిన్ వ్రాసిన "సామ్రాజ్యవాదం – పెట్టుబడిదారీ విధానపు అత్యున్నత దశ," "రాజ్యాంగ యంత్రం: విప్లవం" అను గ్రంథాలనూ పవిత్ర గ్రంథాలుగా పరిగణించారు. కాలం మారుతూ ఉంటుంది; వర్గాలు కూడ మారుతూ ఉంటాయి; భావవృత్తులు, విప్లవాల స్వభావం కూడ మారుతూ ఉంటాయి. అయితే, ఒక దేశంలోని ప్రజల్లో విప్లవ వాంఛ కలిగినట్లయితే, విప్లవ సంక్షోభం ఆ దేశంలో పరిపక్వమయితే, ఆ దేశంలో విప్లవం జరక్కుండా ఎవరూ ఆపలేరు. చివరకు పెట్టుబడిదారీ విధానం స్థానే సోషలిస్టు విధానం ఆవిర్భవిస్తుంది. ఇది మనుష్యుల ఇష్టాయిష్టాలతో సంబంధం లేని ఒక భౌతిక నియమం. చరిత్ర గతిని నిరోధించేందుకు అభివృద్ధి నిరోధకులెన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా, విప్లవం యీ వేళ కాకపోతే రేపైనా జరిగి తీరుతుంది; దాని విజయాన్నెవరూ అడ్డుకోలేరు. ఈ నియమం ప్రకారమే చరిత్రలో ఒక సమాజంస్థానే మరొక సమాజం ఆవిర్భవిస్తుంది. బానిస వ్యవస్థపోయి ఫ్యూడల్ వ్యవస్థ వచ్చింది; దాని స్థానంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పెంపొందింది. ఈ మార్పులు కూడ మనుష్యుల ఇష్టాయిష్టాలతో సంబంధం లేకుండా జరిగినవే. ఈ మార్పులన్నీ విప్లవాల ద్వారా జరిగాయి.

బెర్న్ స్టీన్ అను పేరుగాంచిన రివిజనిస్టు ఒకసారి యిలా చెప్పాడు : "ప్రాచీన రోమును మరవకండి. అక్కడి పాలకవర్గం చిన్నమెత్తు పని చేయకుండా భోగభాగ్యాలతో విలాసజీవితం గడిపేది. అందువల్ల ఆ వర్గం బలహీనపడింది. అట్టి వర్గాలు తమ అధికారాన్ని క్రమంగా వదులుకోవలసి వస్తుంది." బానిస యజమానులు బలహీనమయ్యారనేది చారిత్రక సత్యం. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు క్రమంగా తాము బలహీనపడుతున్నామనే విషయాన్నెలా కప్పి పెట్టుకోలేకపోతున్నారో, అలాగే పై సత్యాన్ని కప్పిపెట్టుకోవడం బెర్న్ స్టీన్‌కు సాధ్యంకాలేదు. అయినప్పటికీ, సిగ్గులేని ఆ స్వయంనియమిత "చారిత్రక వేత్త", రోమ్ చరిత్రకు సంబంధించిన కొన్ని మౌలిక సత్యాలను మరుగుపరచడానికి ప్రయత్నించాడు. ఉదా : బానిస యజమానులు తమంతట తాము "అధికారాన్ని వదులుకో" లేదు; పదేపదే నిర్విరామంగా దీర్ఘకాలం జరిగిన బానిసల – విప్లవాలు ఆ ప్రభుత్వాలను కూలద్రోశాయి.

విప్లవమంటే అర్థం, పీడితవర్గం ప్రయోగించే బలప్రయోగం; విప్లవ సమరమని దానికి అర్థం. ఇది బానిస విప్లవానికీ వర్తిస్తుంది; బూర్జువా విప్లవానికీ వర్తిస్తుంది. లెనిన్ యిలా తెలియజేశారు :

"పీడింపబడే ఏ వర్గమూ నియంతృత్వదశ గడపకుండా అధికారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోలేదని, చేసుకోజాలదని చరిత్ర రుజువుచేసింది. అంటే, పీడించే వర్గాలెల్లప్పుడూ చేసే అతి తీవ్రమైన, ఉన్మత్తతతోకూడిన ప్రతిఘటనను బలప్రయోగం ద్వారా అణచివేయనిదే అధికారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోజాలదన్న మాట... అభివృద్ధిచెందిన దేశాల్లో బూర్జువావర్గం అనేక తిరుగుబాట్ల ద్వారా, అంతర్యుద్ధాల ద్వారా, రాజుల్నీ, ఫ్యూడల్ ప్రభువుల్నీ, బానిస యజమానుల్నీ అణచివేసి అధికారంలోకి" వచ్చింది.

("అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సమాఖ్య ప్రధమ మహాసభకు 'బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం-శ్రామిక నియంతృత్వం' అను సమస్యపై సమర్పింపబడిన థీసిసు;" రివిజనిజంపై లెనిన్ పోరాటం' అను గ్రంథం – మాస్కో ప్రచురణ : 1959: 488 వ పేజీ).

ఇలా ఎందుకు జరుగుతుంది ?

మొదటి విషయంగా లెనిన్, "ప్రపంచంలో ఏ పాలకవర్గమూ పోరాటం జరపకుండా లొంగిపోయిన ఉదంతంలేదు" అని వ్రాశారు. ("ప్రెస్నియా జిల్లా కార్మికుల సమావేశంలో యిచ్చిన ఉపన్యాసం": కలెక్టెడ్ వర్క్స్ – 4వ రష్యన్ కూర్పు. 28వ సంపుటి. 338వ పేజీ).

రెండవ విషయమేమంటే : "సాధారణంగా అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలే మొట్టమొదట బల ప్రయోగానికి, అంతర్యుద్ధానికి పూనుకుంటాయి; తుపాకి కార్యక్రమాన్ని మొదట వారే ప్రారంభిస్తారు." ("ప్రజాస్వామ్య విప్లవంలో సోషల్ డెమాక్రట్ల రెండు ఎత్తుగడలు") సెలక్టెడ్ వర్క్స్: మాస్కో ప్రచురణ–మొదటి సంపుటి. 2వ భాగం, 142వ పేజీ),

ఈ దృష్ట్యా మనం శ్రామిక సోషలిస్టు విప్లవాన్నెలా అర్థం చేసుకోవాలి?

లెనిన్ వ్రాసిన యీ క్రింది వాక్యాలు చదువుదాం:

"ప్రపంచంలో ఏ పెద్ద విప్లవమూ అంతర్యుద్ధం లేకుండా జరగలేదు; అంతర్యుద్ధం లేకుండా పెట్టుబడిదారీ విధానం నుండి సోషలిజానికి పరివర్తన సాధ్యమని వివేకంగల ఏ మార్క్సిస్టూ భావించడు" ("జోస్యం" : కలెక్టెడ్ వర్క్స్ 4వ రష్యన్ కూర్పు: 27వ సంపుటి, 457వ పేజీ.)

పై వాక్యాలు యీ సమస్యను స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

లెనిన్ ఇంకా యిలా అన్నారు:

"సోషలిజం శాంతియుతంగా సిద్ధించియుంటే పెట్టుబడిదారీ పెద్దమనుష్యులు ఇందుకంగీకరించలేదనుకోండి – యుద్ధమనేది జరక్కపోయినా పెట్టుబడిదారీ పెద్దనుష్యులు అట్టి శాంతియుత పరివర్తనను నిరోధించడానికెన్ని చేయాలో అన్నీ చేసియుండేవారు. ఫ్రెంచి విప్లవం వంటి మహావిప్లవాలు శాంతియుతంగా ప్రారంభమైనప్పటికీ చాలా తీవ్రమైన యుద్ధాల్లో సమాప్తమయ్యాయి. ఆ యుద్ధాలను తీసుకొచ్చింది విప్లవద్రోహులైన అభివృద్ధినిరోధక బూర్జువా వర్గం" ("సామాజిక విద్య అను సమస్యపై జరిగిన మొదటి అఖిల రష్యా మహాసభ" కలెక్టెడ్ వర్క్స్: 4వ రష్యన్ కూర్పు; 29వ సంపుటి, 334వ పేజీ.)

లెనిన్ సూత్రీకరణలు సరియైనవనడానికి అక్టోబరు విప్లవమే తార్కాణం.

చైనా విప్లవం మరొక తార్కాణం. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద 22 సంవత్సరాలు చైనా ప్రజలు, కార్మికవర్గం చాలా తీవ్రమైన అంతర్యుద్ధం జరిపిన తర్వాతనే దేశవ్యాపితంగా విజయం సాధించి అధికారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోగలిగారు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత పశ్చిమ రాజ్యాల్లో జరిగిన శ్రామిక విప్లవం మనకు బోధించే విషయమేమంటే: పెట్టుబడిదారీ పెద్ద మనుష్యులు – ప్రత్యక్షంగా, బాహాటంగా అధికారం చెలాయించకుండా తమ తాబేదార్ల ద్వారా పరిపాలన సాగిస్తున్నప్పటికీ – యీ సోషలిస్టు ద్రోహులు, యీ తుచ్ఛులు ఏ సమయంలోనైనా సరే బూర్జువావర్గం యొక్క ఆదేశాల ప్రకారం, ఆ వర్గం అవలంబించే హింసాకాండను కప్పిపుచ్చేటందుకు, "శ్రామికవర్గ విప్లవాన్ని రక్తపాతంలో ముంచేందుకు సిద్ధపడతారు. జర్మనీలో సరిగ్గా యిలాగే జరిగింది. ఓడింపబడ్డ జర్మన్ బడా బూర్జువా వర్గం, మితవాద సోషలిస్టులకు అధికారాన్ని అప్పజెప్పింది. వారు అధికారంలోకి వచ్చినవెంటనే 1919 జనవరిలో జర్మన్ కార్మికవర్గాన్ని క్రూరమైన హింసాకాండ ద్వారా అణచివేయడం ప్రారంభించింది. ఆనాటి సోషలిస్టు ప్రభుత్వం యొక్క రక్తపిపాసకు కారల్ లీబ్ నెక్, రోజా లగ్జెంబర్గ్ అను కార్మిక వీరులు బలి అయ్యారు. వారిని లెనిన్ "ప్రపంచ శ్రామికవర్గపు అత్యుత్తమ ప్రపంచ ప్రతినిధులు" అనీ, "ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవానికి అమర నాయకుల"నీ కొనియాడారు. "ఈ హత్యలు తుచ్ఛమైనవీ, సిగ్గుమాలినవీను." అని వర్ణించారు ("యూరపు, అమెరికాల కార్మికులకు లేఖ: 1954 మాస్కో ప్రచురణ: 16వ పేజీ)

"సోషలిస్టులు" అని పిలువబడిన యీ ద్రోహులు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను, పెట్టుబడిదారీవర్గ ప్రయోజనాలను కాపాడ్డానికే యీ దారుణానికి ఒడిగట్టారు. చరిత్రకు సంబంధించిన వాస్తవ విషయాలను, ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో జరిగే పరిణామాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని "పెట్టుబడిదారీ విధానం, శాంతియుతంగా సోషలిజంలోకి మారుతుంద"నే పాత రివిజనిస్టుల ధోరణినీ, వారి అడుగుజాడల్లో నడిచే ఆధునిక రివిజనిస్టుల ధోరణినీ పరిశీలిద్దాం.

అయితే, మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టులమైన మనం శాంతియుత పరివర్తనకు అవకాశాలు వున్నప్పుడు కూడ అట్టి విధానమవలంబించడానికి నిరాకరిస్తామా?

ఎన్నటికీ అలా నిరాకరించం, శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం స్థాపకుల్లో ఒకరైన ఎంగెల్స్ "సొంత ఆస్తి విధానాన్ని శాంతియుత పద్ధతులద్వారా నిర్మూలించవచ్చునా?" అను ప్రశ్నకు "కమ్యూనిస్టు మూలసూత్రాలు" అను గ్రంథంలో యిలా జవాబిచ్చారు :

"అలా జరిగితే బాగుండుననడంలో ఎట్టి సందేహం లేదు. అందుకు కమ్యూనిస్టులెన్నటికీ అభ్యంతరపెట్టరు. సకల కుట్రలు విఫలమయ్యేవే కాక, విషతుల్యమైనవని కూడానని కమ్యూనిస్టు లెరుగుదురు. విప్లవాలనేవి ఎవరో కొందరు ముందుగా ఆలోచించి తీసుకొచ్చేవి కావనీ, కొన్ని నిర్దిష్టమైన పరిస్థితుల్లోనే అవి అనివార్యంగా వస్తాయనీ, వాటికి కారణం కొన్ని పార్టీల లేదా వర్గాల కోరిక లేదా నాయకత్వం కాదనీ వారికి తెలుసు. అదే సమయంలో, యించు మించు అన్ని నాగరిక దేశాల్లో శ్రామికవర్గం అభివృద్ధి కాకుండా అణచివేయబడుతోందనీ, యీ విధంగా కమ్యూనిస్టులకు శత్రువులైనవారే విప్లవం కొరకు చాల తీవ్రంగా కృషిచేస్తున్నారనీ వారు గ్రహిస్తారు...." ("కమ్యూనిస్టు

మూల సూత్రాలు" : మార్క్స్ – ఎంగెల్స్‌ల కలెక్టెడ్ వర్క్స్ – రెండవ రష్యన్ కూర్పు : 4వ సంపుటి, 331వ పేజీ).

ఈ వాక్యాలు 100 సంవత్సరాల క్రిందట వ్రాయబడ్డాయి. అయినా యిప్పుడు వ్రాసినట్లున్నాయి :

రష్యాలో ఫిబ్రవరి విప్లవం తర్వాత ఏర్పడ్డ ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో లెనిన్ కొంతకాలంవరకు విప్లవాన్ని శాంతియుతంగా అభివృద్ధి చేసే విధానం అవలంబించారని మనకు తెలుసు. దాన్ని ఆయన "విప్లవాల చరిత్రలో అపురూపమైన, అసాధారణమైన అవకాశం"గా పరిగణించారు. ("కలెక్టెడ్ వర్క్స్": 4వ రష్యన్ కూర్పు; 28వ సంపుటి, 45వ పేజీ). ఆ అవకాశాన్నాయన జారిపోకుండా గట్టిగా పట్టుకున్నారు. కానీ బూర్జువా తాత్కాలిక ప్రభుత్వం, బూర్జువా సేనలు ఆ అవకాశాన్ని నాశనం చేశాయి. పెట్రోగ్రాడ్ నగరంలో శాంతియుతంగా ఊరేగింపు జరుపుతున్న కార్మికుల్నీ, సైనికుల్ని కాల్చిచంపారు; పెట్రోగ్రాడ్ వీధుల్లో రక్తపుటేర్లు ప్రవహించాయి. లెనిన్ యిలా అన్నారు :

"శాంతియుత పరివర్తన అసాధ్యమయ్యేటట్లు చేయబడింది. తద్భిన్నమైన, బాధాకరమైన మార్గం ప్రారంభమైంది." ("నినాదాలను గురించి" సెలక్టెడ్ వర్క్స్ – రెండవ సంపుటి, మొదటిభాగం– 89వ పేజీ).

జపాన్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన చైనా ప్రతిఘటన యుద్ధం సమాప్తమైనప్పుడు దేశంలో విస్తృతమైన, తీవ్రమైన శాంతి వాంఛ ద్యోతకమైంది. అప్పుడు మన పార్టీ కొమింటాంగ్‌తో శాంతి సంభాషణలు ప్రారంభించింది. శాంతియుత పద్ధతుల ద్వారా సాంఘిక, రాజకీయ సంస్కరణలను ప్రవేశ పెట్టాలని కోరింది. 1946లో దేశవ్యాపితంగా శాంతిని స్థాపించేందుకు కొమింటాంగ్‌తో ఒక ఒడంబడిక కూడా జరిగింది. కానీ కొమింటాంగ్ అభివృద్ధినిరోధక ముఠా ప్రజల కోర్కెను కాలదన్ని, ఒడంబడికను ధిక్కరించి, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల అండతో దేశవ్యాపితంగా అంతర్యుద్ధాన్ని రెచ్చగొట్టారు. దాన్ని విప్లవ సమరం ద్వారా ప్రతిఘటించడం తప్ప మరో మార్గం ప్రజలకు లేకపోయింది. మనమెల్లప్పుడూ అప్రమత్తతతో మెలగడం వల్ల, సంస్కరణలకై శాంతియుతంగా కృషి చేస్తున్నప్పుడు కూడ ప్రజావిముక్తి దళాలను యధాప్రకారంగా కొనసాగించినందునల్ల ప్రజలా యుద్ధంలో లొంగలేదు. దాన్ని ప్రారంభించిన వారే పరాభవం పొందారు.

శ్రామికవర్గం శాంతియుత పద్ధతుల ద్వారా అధికారంలోకి రాగలిగి సోషలిజాన్ని స్థాపించగలిగితే, ప్రజలకు చాల మేలు జరిగేమాట వాస్తవమే. అట్టి అవకాశమేర్పడినప్పుడు దాన్ని ఉపయోగించుకోకపోవడం పొరబాటు. "విప్లవం శాంతియుతంగా అభివృద్ధి చెందడానికి" అవకాశమేర్పడినప్పుడల్లా కమ్యూనిస్టులు దాన్ని గట్టిగా పట్టుకొని, సోషలిస్టు విప్లవం యొక్క లక్ష్యాన్ని సాధించాలి. అయితే, లెనిన్ చెప్పినట్లు యీ విధమైన అవకాశం "విప్లవాల చరిత్రలో అపురూపమైన, అసాధారణమైన" విషయం.

ఒక దేశంలో రాజకీయాధికారం విప్లవశక్తులచే చుట్టుముట్టబడినప్పుడు లేదా ప్రపంచంలో ఒక పెట్టుబడిదారీ దేశం, సోషలిస్టు దేశాలచే చుట్టుముట్టబడినప్పుడు, విప్లవం శాంతి యుతంగా అభివృద్ధిచెందడానికి ఎక్కువ అవకాశాలేర్పడతాయి. అప్పుడు కూడా, విప్లవం శాంతియుతంగా మాత్రమే అభివృద్ధి చెందే అవకాశం ఉంటుందనుకోవడం పొరబాటు; రెండోవిధమైన అవకాశానికి కూడా సిద్ధపడాలి. ఉదాహరణకు చైనా భూభాగం విముక్తి చేయబడిన తర్వాత బానిస యజమానుల, ఫ్యూడల్ ప్రభువుల పరిపాలన క్రిందనున్న కొన్ని ప్రాంతాలు సంపూర్ణ ప్రాబల్యంగల విప్లవ శక్తులచే చుట్టుముట్టబడినప్పటికీ, "మూలకు నెట్టబడిన జంతువు సైతం పోరాడుతుంది' అనే చైనా సామెత ప్రకారం, కొద్దిమంది అత్యంత అభివృద్ధినిరోధకులైన బానిస యజమానులు, ఫ్యూడల్ ప్రభువులు చిట్టచివరి తాపు తన్నకుండా ఊరుకోలేదు. శాంతియుతంగా సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టే మార్గాన్ని వారు తిరస్కరించి, సాయుధ తిరుగుబాట్లను ప్రారంభించారు. ఆ తిరుగుబాట్లను అణచివేసిన తర్వాతనే, సామాజిక వ్యవస్థలో సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టడం సాధ్యమైంది.

సామ్రాజ్యవాదులు, వారి ప్రభుత్వాలు తమ నరభక్షణ వ్యవస్థను కాపాడుకొనేందుకు కనీవినీ యెరుగనంత స్థాయిలో మారణాయుధాలను తయారుచేస్తున్నప్పుడు, సామ్రాజ్యవాదులు తమ దేశంలోని ప్రజల యెడల, విదేశాల్లోని పీడిత జాతుల యెడల ఆధునిక రివిజనిస్టులు చెబుతున్నట్లు "శాంతియుతంగా" మెలగుతున్నారని చెప్పగలమా? ఫిబ్రవరి విప్లవం తర్వాత లెనిన్ పేర్కొన్న "అపురూపమైన, అసాధారణమైన అవకాశం" ప్రపంచ శ్రామికులకు, పీడిత ప్రజలందరికీ లభించిందని భావించ గలమా? ఈ అభిప్రాయాలు పూర్తిగా ఆధారరహితమైనవి.

మార్క్సిస్టు – లెనినిస్టులు ఒక విషయాన్ని మరచిపోకూడదు. అది ఏమంటే : పాలకవర్గాల క్రిందనున్న సాయుధసేనలు ప్రధానంగా తమ దేశంలోని ప్రజల్ని అణచియుంచేందుకు ఉపయోగింపబడతాయి. తమ దేశంలోని ప్రజల్ని అణచియుంచే ప్రాతిపదికపైనే సామ్రాజ్యవాదులు యితర దేశాల్ని దోచుకోగల్గుతారు: దురాక్రమణకు పూనుకోగల్గుతారు; అధర్మ యుద్ధాలను తీసుకురాగల్గుతారు. తమ ప్రజల్ని పీడించేందుకు వారు అభివృద్ధినిరోధక సాయుధ బలాలను పెంచిపోషిస్తూ పటిష్టం చేసుకొంటూ ఉంటారు. 1905లో రష్యాలో విప్లవం జరుగుతూన్నప్పుడు లెనిన్ యిలా వ్రాశారు :

"స్థాయి సైన్యం బయటి శత్రువుమీద కన్నా ఆంతరంగిక శత్రువుమీదనే ఎక్కువగా ఉపయోగింపబడుతుంది." (కలెక్టెడ్ వర్క్స్; 4వ రష్యన్ కూర్పు: 10వ సంపుటి. 38వ పేజీ).

ఈ నిర్ధారణ దోపిడీవర్గాలు పెత్తనం చేసే దేశాలన్నిటికీ, పెట్టుబడిదారీ దేశాలన్నిటికీ వర్తిస్తుందా? ఆ రోజుల్లో యిది వాస్తవమనీ, యిప్పుడది వర్తించదనీ చెప్పగలమా? ఇది తిరుగులేని వాస్తమని మా అభిప్రాయం. ఈ విషయాన్ని వాస్తవ

ఘటనలు రోజురోజుకు రుజువు చేస్తున్నాయి. నిజం చెప్పాలంటే, ఏ దేశంలోనైనా శ్రామికవర్గం యీ వాస్తవాన్ని గుర్తించకపోతే, తన విముక్తికి మార్గం తెలుసుకోలేకుండా పోతుంది.

లెనిన్ "రాజ్యాంగయంత్రం : విప్లవం" అను గ్రంథంలో, విప్లవం యొక్క కీలక సమస్య బూర్జువా రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని కూలద్రోయడమని తెలియజేశారు. "ఫ్రాన్స్‌లో అంతర్యుద్ధం" అను మార్క్స్ గ్రంథం నుంచి అత్యంత ప్రధానమైన భాగాలను పేర్కొంటూ, ఆయనిలా వ్రాశారు :

"1848-49 విప్లవం తర్వాత రాజ్యాంగ యంత్రం కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా పెట్టుబడిదారులు సాగించే 'జాతీయ యుద్ధ ఇంజను'గా తయారైంది." (లెనిన్ సెలెక్టడ్ వర్క్స్ : మాస్కో ప్రచురణ 1942, రెండవ సంపుటి, మొదటిభాగం, 240వ పేజీ).

బూర్జువా రాజ్యాంగయంత్రం కార్మికవర్గం మీద సాగించే యుద్ధంలో స్థాయి సైన్యం, ప్రధాన సాధనం. కనుకనే "పారిస్ కమ్యూన్ జారీచేసిన మొట్టమొదటి ఉత్తరువు, స్థాయి సైన్యాన్ని రద్దుచేసి, దాని స్థానంలో ప్రజా సైన్యాన్ని స్థాపించడం గురించి." (అదే గ్రంథం; రెండవ సంపుటి మొదటిభాగం; 241వ పేజీ).

కాబట్టి, అంత్య పరిశీలనలో, యీ సమస్యను పారిస్ కమ్యూన్ మూలసూత్రాల కనుగుణంగా వీక్షించవలసియుంటుంది. అవి శాశ్వతమైనవీ, నశింపులేనివేనని మార్క్స్ తెలియజేశారు.

అయితే, 1870 ప్రాంతంలో మార్క్స్ - బ్రిటన్, అమెరికాలను మినహాయింపులుగా పేర్కొన్నారు. ఈ రెండు దేశాలకు సంబంధించినంతవరకు "శాంతియుతంగా" సోషలిజం స్థాపింపబడే అవకాశమున్నదని ఆయన తెలియజేశారు. కారణమేమంటే, యీ రెండు దేశాల్లో సైనిక వ్యవస్థ, అధికారవర్గ దొరతనం ప్రాథమిక దశలో ఉన్నాయన్నారు. కానీ సామ్రాజ్యవాద శకంలో, లెనిన్ చెప్పినట్లు "మార్క్స్ పేర్కొన్న మినహాయింపు వర్తించదు." కారణమేమంటే యీ రెండు దేశాలు "యీ రోజున అధికారవర్గ దొరతనం, సైనికవ్యవస్థ అనే నీచమయిన, రక్తప్లావితమైన ఊబిలో కూరుకుపోయియున్నాయి; అవి ప్రతి దాన్నీ తమ కాలి క్రింద నలిపి పారవేస్తాయి." ("రాజ్యాంగ యంత్రం : విప్లవం" : సెలెక్టడ్ వర్క్స్, మాస్కో ప్రచురణ-1952, రెండవ సంపుటి, మొదటిభాగం, 237వ పేజీ). ఆనాడు లెనిన్ అవకాశవాదులతో జరిపిన చర్చలో యిదొక కీలక సమస్య, "ఈనాడిది వర్తించదు" అన్న మార్క్స్ నిర్ధారణను కాట్స్కీ మొదలైన అవకాశవాదులు వక్రంగా చిత్రించి, శ్రామిక విప్లవాన్నీ, శ్రామిక నియంతృత్వాన్నీ వ్యతిరేకించడానికి ప్రయత్నించారు. అంటే, శ్రామికవర్గ విముక్తికి అత్యంతావసరమైన సాయుధ విప్లవ దళాల్ని, సాయుధ విప్లవాన్నీ వ్యతిరేకించ యత్నించారన్నమాట. లెనిన్ కాట్స్కీకి యిలా సమాధానమిచ్చారు:

"శ్రామికవర్గం యొక్క విప్లవ నియంతృత్వం బూర్జువా వర్గం మీద జరిపే బలప్రయోగమే. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ పదేపదే వివరంగా తెలియజేసినట్లు సైనిక వ్యవస్థ, అధికారివర్గ దొరతనం ఉన్నప్పుడే అట్టి బలప్రయోగం యొక్క ఆవశ్యకత ప్రత్యేకంగా ఏర్పడుతుంది. ఈ వ్యవస్థలు 1870 ప్రాంతంలో ఇంగ్లండ్‌లోను, అమెరికాలోను లేవు. కానీ యీ రోజున అవి ఇంగ్లండ్‌లోను అమెరికాలోను ఖచ్చితంగా ఉన్నాయి." ("శ్రామిక విప్లవం, ద్రోహి కాట్స్కీ, "ఇంటర్నేషనల్" పబ్లిషర్సు: 7వ సంపుటి, 125వ పేజీ),

కాబట్టి శ్రామికవర్గం సాయుధ విప్లవానికి పూనుకోక తప్పనిసరి స్థితి ఏర్పడుతుంది. మార్క్సిస్టులెల్లప్పుడూ శాంతియుత పద్ధతుల ద్వారానే సోషలిజాన్ని స్థాపించగోరుతారు. శాంతియుత పద్ధతులకు అవకాశం ఉన్నప్పుడు వాటిని మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టులెన్నటికీ విడిచి పెట్టరు. అయితే బూర్జువావర్గం బలీయమైన సైనిక వ్యవస్థను, అధికారివర్గ దొరతనాన్ని కలిగియున్నప్పుడు యీ పద్ధతిని భగ్నం చేయడానికే ప్రయత్నిస్తూ ఉంటుంది.

లెనిన్ పై వాక్యాలను 1918లో వ్రాశారు. ఈ రోజున పరిస్థితులెలా ఉన్నాయి? లెనిన్ మాటలు చారిత్రకంగా యిప్పటికీ వర్తిస్తాయా? లేక ఆధునిక రివిజనిస్టులు చెబుతున్నట్లు, ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అవి పనికి రావా? ఇంచుమించు అన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశాలు, ముఖ్యంగా అమెరికా నాయకత్వాన ఉన్న సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తమ సైనిక వ్యవస్థల్నీ, అధికారివర్గ దొరతనాల్నీ - ముఖ్యంగా సైనికయంత్రాన్ని - పటిష్ఠం చేసుకోడానికి గట్టి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి.

1967 నవంబరులో సోషలిస్టు దేశాలకు చెందిన కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల ప్రతినిధులు తమ సంయుక్త ప్రకటనలో యిలా తెలియ జేశారు:

"పాలకవర్గాలెన్నటికీ తమంత తాము అధికారాన్ని వదులుకోవని లెనినిజం బోధిస్తుంది; అనుభవం కూడ దీన్నే రుజువు చేస్తుంది. ఈ సందర్భంలో వర్గ పోరాటం యొక్క తీవ్రత, దాని రూపాలు శ్రామికవర్గంమీద అంతగా ఆధారపడియుండవు. ప్రజల్లో అత్యధిక సంఖ్యాకుల అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలు చేసే ప్రతిఘటన మీద, సోషలిజం కొరకు జరిగే పోరాటంలో ఏదో ఒక దశలో బలప్రయోగం మీద ఆధారపడియుంటాయి."

లెనిన్ చనిపోయిన తర్వాత గడచిన కొద్ది దశాబ్దాల్లో ప్రపంచ శ్రామికవర్గం అనేక పోరాటాల ద్వారా సంపాదించిన అనుభవం యిదే.

శ్రామికవర్గానికి శాంతియుత పరివర్తన అంటే యిష్టమా, అయిష్టమా అనేది సమస్య కాదు; అట్టి మార్గాన్ని బూర్జువావర్గం అంగీకరిస్తుందా, అంగీకరించదా అనేది సమస్య. లెనిన్ అనుచరులు ఈ సమస్యను పరిశీలించడంలో అనుసరించవలసిన మార్గమిదొక్కటే.

కాబట్టి, శాంతియుత పరివర్తన అంటూ కబుర్లు చెప్పడం ద్వారా ఆధునిక రివిజనిస్టులు ప్రజల విప్లవ సంకల్పాన్ని

స్తంభింపచేయ జూస్తూంటే, మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టులు దేశ కాల పరిస్థితుల్ని బట్టి మాత్రమే శాంతియుతంగా సోషలిజాన్ని స్థాపించే సమస్యను ప్రస్తావించవలసి యుంటుందని చెబుతారు. బూర్జువా వర్గం శాంతియుత పరివర్తనకు అంగీకరిస్తుందనే అంచనా మీద శ్రామికవర్గం ఆధారపడి తన ఆలోచనను, పాలసీని, కార్యకలాపాలను రూపొందించుకోకూడదు; ప్రత్నామ్నాయ మార్గాలు అవలంబించ డానికెప్పుడూ అది సిద్ధంగా ఉండాలి. ఒకే సమయంలో శాంతియుత మార్గానికీ, తద్భిన్నమైన మార్గానికీ కూడా సిద్ధంగా ఉండాలి. సోషలిజానికి పరివర్తన సాయుధ విప్లవం ద్వారా జరగాలా లేక శాంతియుతంగానా అను సమస్యకూ, సోషలిస్టు పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య శాంతియుత సహజీవన సమస్యకూ మౌలికమైన వ్యత్యాసముంది. సోషలిజానికి పరివర్తన ఒక్కొక్క దేశం యొక్క ఆంతరంగికసమస్య; ఆ దేశంలోని వర్గ సంబంధాలచే అది నిర్ణయింపబడుతుంది; ఆ దేశంలోని కమ్యూనిస్టులు నిర్ణయించుకోవలసిన సమస్య అది.

(చివరి రెండు భాగాలు వచ్చే సంచికలో)

* * * * *